UTANMAZ ADAM

MUHLİS BEY

Galip ve Kemal'den

VAH VAHAP VAH

ZALİM ŞEVKİ

HAFİYESİ MAHMUT

●

TEKİN ARAL'dan Salacak Öyküleri

Dıgıl

Fiyatı: 400 lira
(KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 21
21 EYLÜL 1989

Gırgır ve Fırt'tan seçmeler ve tazeler

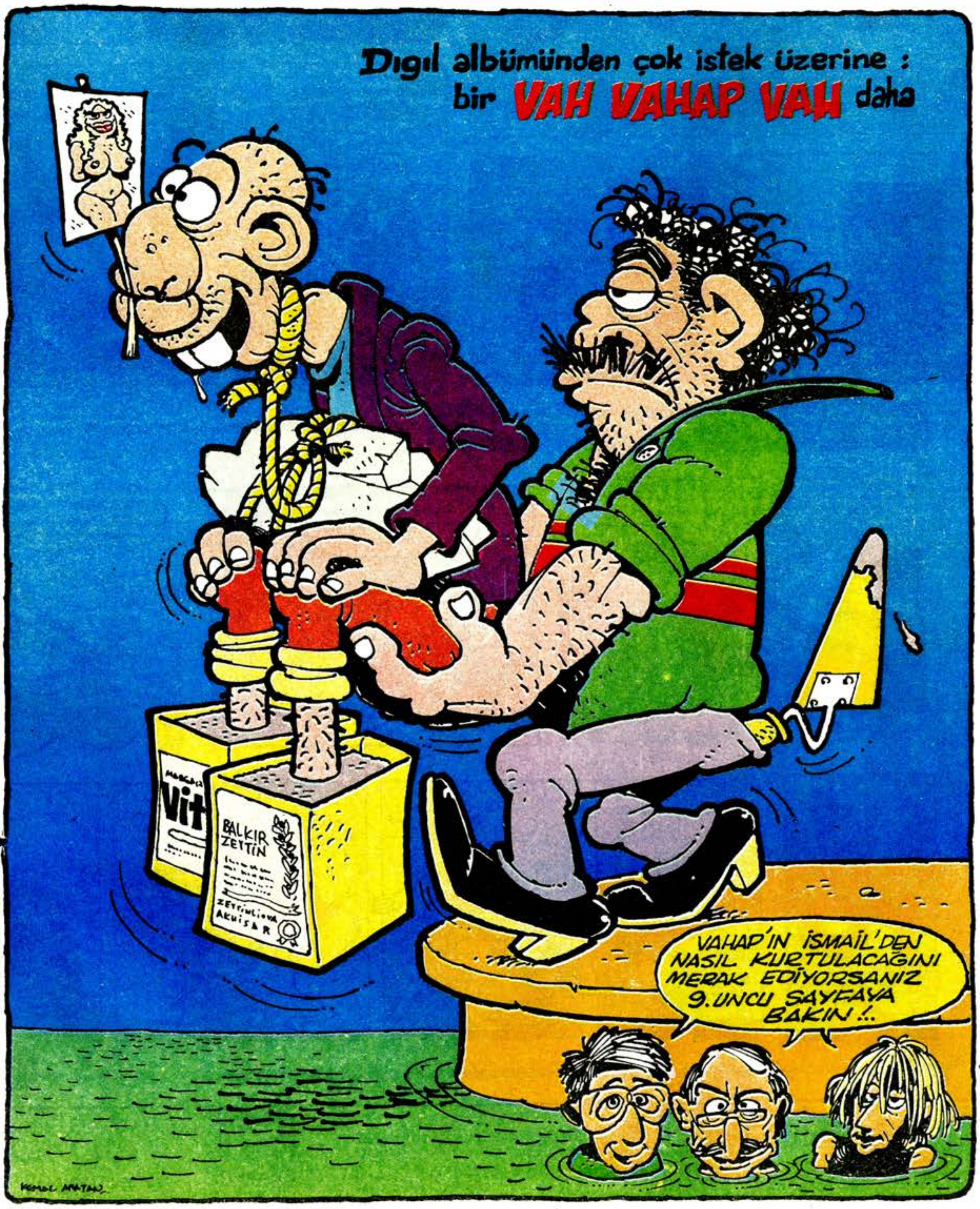

İLBAN ERTEM ● NURİ KURTCEBE ● SUAT GÖNÜLAY ● SERHAT GÜRPINAR ve YAVUZ TARAN

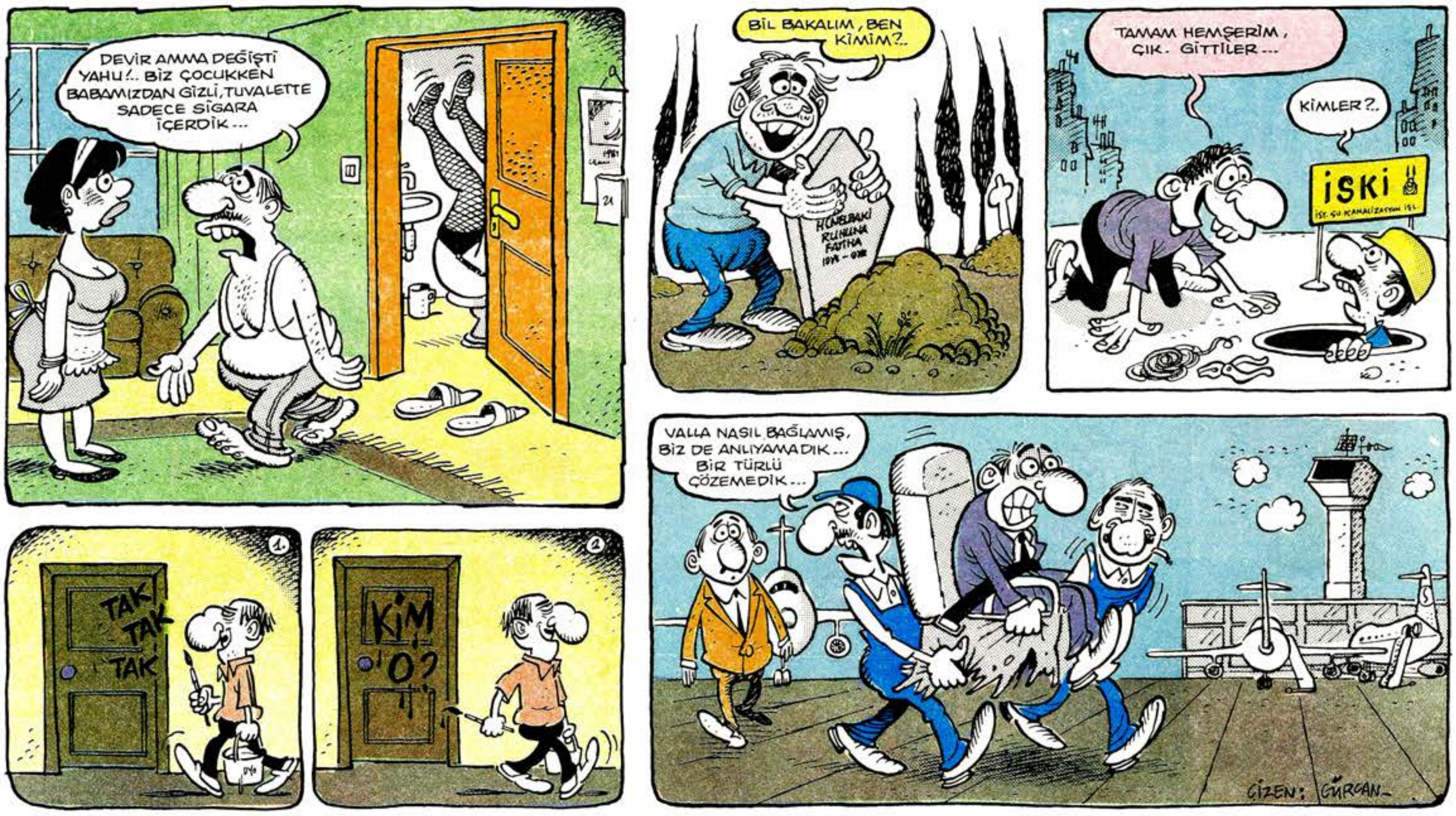

GAYET UYSAL KARİKATÜRLER

Dıgıl
YIL: 1 SAYI: 21
21 EYLÜL 1989 Perşembe

Basıldığı yer:
Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İSTANBUL
Yönetim yeri:
Alayköşkü Caddesi Cagaloglu–İSTANBUL
TEL.: 527 87 86 – 512 41 13 POSTA KOD NO: 34410

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOSULLARI 3 AYLIK: 5.800 TL. 6 AYLIK: 11.500 TL. 12 AYLIK: 23.000 TL. TEL: 550 25 01-02

Tekin Aral'dan

Salacak maceraları

SALACAK PLAJINDA REZALET!..

Katır Seyfi, Salacak Plajı'nda hergün oturduğu kumluğun yanındaki betona uzanmış çevreyi gözlüyor, bir yandan da "Lakur lukur foşurt" gibi sesler çıkarıp gazozunu içiyordu.

Katır Seyfi'yi herkes o yıl plaj açıldığında görmüştü. İlk kez Seyfi'yi plaja, plaj sahibi Talat bey getirmişti. İri yarı, çam yarması gibi bir herifti. Söylenenlere göre "Katır" lakabı, vurduğu zaman insanı katır tepmiş gibi yapmasından ileri geliyordu. Kimine göre Bostancı'lı idi, kimine göre de Talat bey, İzmit taraflarında bir yerden bulup getirmişti kendisini... Plajda bir nevi bekçilik, fedailik yapıyor, plajın düzenini sağlıyordu görünüşte. Ama herkes de biliyordu ki, Katır Seyfi'yi aslında Piç Yavuz, Camgöz Taci ve Tilt Mahmut için getirmişti plaja Talat bey. Çünkü artık iyice azgınlaşan Piç Yavuz ve takımının yedikleri haltlarla başedemez olmuş, çıldıracak hale gelmişti.

İlk günler, Yavuz, Camgöz ve Tilt Mahmut, Katır Seyfi'yi pek iplemediler. Ama bir gün, Piç Yavuz ve Camgöz, plajın yan tarafındaki ünlü Kırmızı Yalı'da misafir olan ve hergün plaja gelen Fransız kadını röntgenlerken Katır Seyfi tarafından enselenince işin rengi değişti. Katır'dan hatırı sayılır bir meydan dayağı yediler. Ondan sonra da tam bir hafta plajda görünmediler.

Olayın üzerinden onbeş yirmi gün geçmiş, Piç Yavuz ve takımı süklüm püklüm olmuşlardı. Plaja gelmesine gene hergün geliyorlardı ama, bir kenara çekiliyorlar, gıklarını çıkarmadan öyle oturuyorlardı. Talat bey de çok memnundu durumdan... Keyiften ağzı kulaklarında dolanıyordu ortalıkta...

İşte o gün öğleden sonra da plaja gelmişler, sessiz sedasız yanyana kumların üzerine uzanmışlardı. Katır Seyfi gazozun birini bitirip birini kafaya dikiyor, gözlerini ise bizimkilerden bir saniye ayırmıyordu.

Camgöz Taci, birara yeniden doğrulup Yavuz'a döndü...

- Lan bu herifin anasını bilmem ama babası mutlaka gerçek bir ayıydı. Kesinlikle başka birşey olamaz...

Tilt Mahmut:

- Herif konuşuyor da ordan kurtarıyor. Yoksa kimse insan olduğuna inanamaz şerefsizim.

Piç Yavuz ise pek oralı değil gibi... Dalgın dalgın duruyor, mutlaka kafasında bir şeyler kuruyordu.

Akşamüstü plajdan çıkarken çaktırmadan pis pis Katır Seyfi'ye baktılar. Katır Seyfi giyinmiş kapının yan tarafında kiralık mayoların durduğu yerdeki ipe mayosunu asıyordu. Giydiği mayo kiralık mayolardan biri, merserizeden yapılma örme bir mayo idi, her sabah plaja geldiğinde o mayoyu giyiyor, akşam da plajdan çıkarken mayoyu aynı yere, az önce astığı ipe asıyordu. Kapıdan çıkarken Yavuz mırıldandı:

- Göstereceğim lan ben sana!..

Devamı 4. SAYFA'da

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

salacak maceraları (Devam)

Ertesi gün günlerden pazardı... Piç Yavuz, Camgöz ve Tilt Mahmut sabahın köründe daldılar plaja... Katır Seyfi bile daha gelmemişti plaja... Yavuz önce Camgöz ve Mahmut'u bir kenara çekti... Onlara hararetli hararetli birşeyler anlattı. Sonra da kiralık mayoların verildiği tarafa, Katır Seyfi'nin mayosunun asılı olduğu yere doğru gitti. Sonra hep birlikte gene kumlara uzandılar. Gü - neşlenip sohbet etmeye koyuldular.

Aradan zaman geçmiş, plaj iyice yükünü almıştı. Heryer tıklım tıklımdı... Tabii bu arada Katır Seyfi gelmiş, gene o betondaki yerine uzanıp çaktırmadan bizimkileri göz hapsine almıştı.

Birden Piç Yavuz ayağa kalktı... Seyfi'ye dönüp herkesin duyabileceği bir sesle:

- Hey baksana bir dakika... Diye bağırdı...

Seyfi önce ne olduğunu anlamadı. Yavuz tekrar bağırınca, öfkeli öfkeli yerinden kalkıp Yavuz'un yanına geldi.

- Birşey mi var?

- Birşey var tabii. Duymuyor musun ayı oğlu ayı!..

Katır Seyfi, önce kulaklarına inanamadı. Sonra faltaşı gibi açılmış gözlerle Yavuz'a eğildi.

- Yoksa bana mı dedin?..

- Tabii sana dedim kereste... Başka kime diyeceğim ?

Katır Seyfi, Yavuz'a müthiş bir yumruk salladı. Ama tetikte bekleyen Yavuz eğilince yumruk boşa gitti. Katır Seyfi bir yumruk daha salladı. Yana çekilen Yavuz bu yumruğu da savuşturdu. Sonra da Yavuz kaçmaya, Katır Seyfi kovalamaya başladı. Yavuz plajdakilerin arasından yılan gibi kıvrılarak koşuyor, ağzından köpükler saçarak peşinden giden Seyfi ise Yavuz'u yakalamaya çalışıyordu.

Ama en önemlisi, bu arada bir başka şey daha oluyordu. Katır Seyfi'nin arkasında da Camgöz Taci vardı. Camgöz, Seyfi'nin mayosunun üst yanından sökülmüş bir ipliği elinde tutuyordu. Ve Katır Seyfi koştukça bu iplik uzuyor, Seyfi'nin belinden aşağı doğru mayosu sökülüyordu. Seyfi olanın farkında değil, Yavuz'u kovalamayı sürdürüyordu. Elindeki iplik artık yumak oluşturmaya başlamış olan Camgöz Taci de peşinde tabii.

Ve çevredeki kahkahaları duyan, ortalıkta bir anormallik olduğunu gören Katır Seyfi durumun farkına vardı sonunda. Vardı ama, artık olan olmuş, iş işten geçmişti. Kadınlar çığlıklar atıp arkalarını dönüyorlar, çocuklarının gözlerini kapatıyorlardı. Artık mayo iyice sökülmüş, Katır Seyfi ortalıkta anadan üryan kalmıştı. Bu arada görevi bitmiş olan Camgöz de elindeki o iplik yumağını atmış, ortalıktan toz olmuştu.

Katır, Yavuz'u kovalamayı çoktan bırakmış, elleriyle orasını burasını kapamaya çalışıyordu. Bir yandan da çığlıklar atıyor, küfürlerle karışık anlaşılmayan sesler çıkarıyordu. Önce kabinelere doğru kaçmak istedi. Etraf çok kalabalık olduğundan vazgeçti. Sonra nasıl akıl ettiyse birden yere atladı. Kendini kuma gömmeye başladı. Kadınlar kaçışmayı ve bağırışmayı sürdürüyorlar, diğerleri ise Katır Seyfi'nin etrafını çevirmiş, gülmekten yerlere yatıyorlardı.

Plajın üstündeki gazinodan durumu izlemekte olan Piç Yavuz, Camgöz ve Tilt Mahmut'a döndü:

- Gördünüz mü lan?.. Ben böyle yaparım işte adamı!.. Kafamda ışık, o ineğin örgü mayosunu görünce yandı. Mayonun bir ucunu daha o giymeden gidip söktüm.

Katır Seyfi, bir daha Salacak Plajı'nda görünmedi.

Tekin Aral

BİRAZ DA SAVAŞALIM

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

YAVUZ TARAN

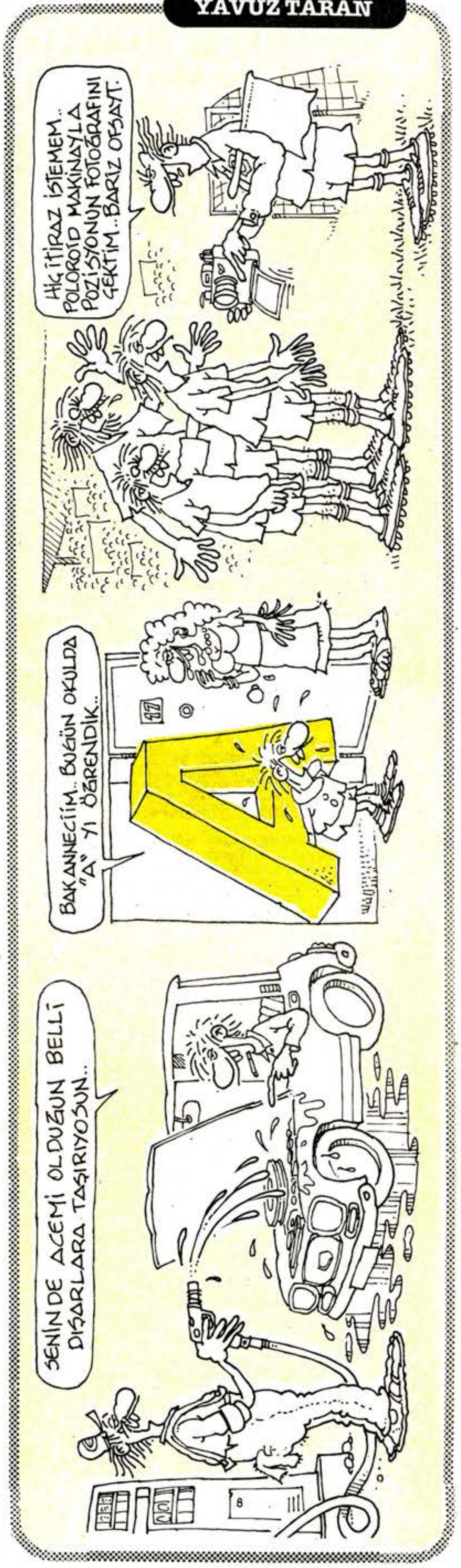

EROL İLE EROS

Yazan: Celâlettin Benzer
Çizen: Suat Gönülay

MUHLİS BEYĞ

Esprileri bulan: Behiç PEK
Çizen: AYHAN

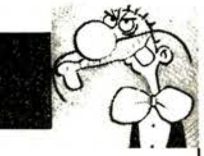

● **Hessap messeleleri...**

● **Hava dulumu...**

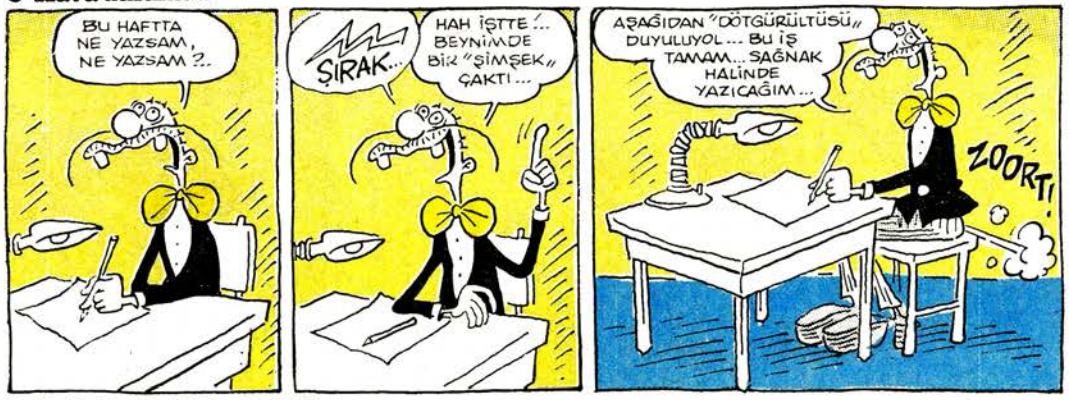

● **Tedbil... Tedbil... Tedbil...**

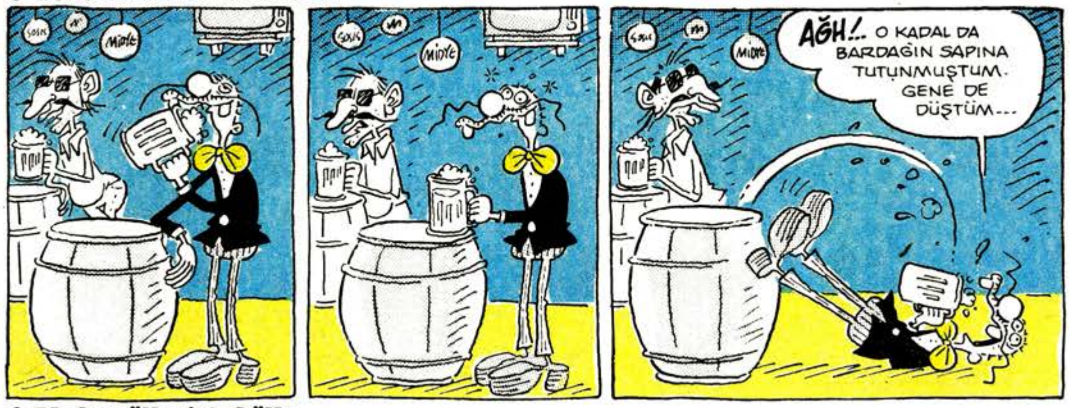

● **Madem ölle, işte bölle...**

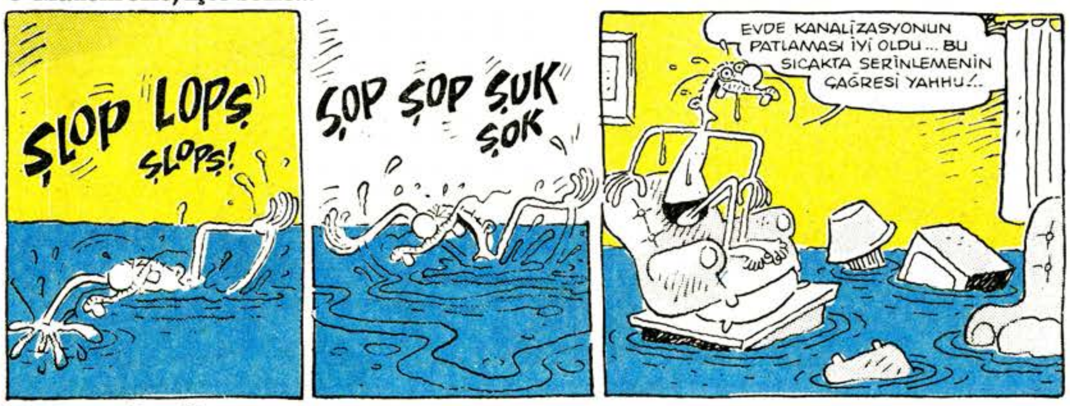

ÜNLÜ SPORCULARI TANIYALIM

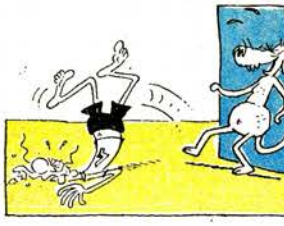

MUHLİS VINN: (MARATONCU)

Evek!.. Milli siporcumuz Muhlis Vınn o kadal hızlıydı ki yarışta start verildi mi bir fişek kibi fırlar ve yarıştan iki gün önce geri gelirdi.

Fakat esas unutulmıyan yarışını 1951 yılında İngiltere'de çıkarmıştı. Bu yarışta ünlü İngiriz atlet Winston Palmal de vardı. Winston taha önce katıldıyı üç bin yedi yüz elli iki yarışı birincilikle bitirmiş aldıyı madalyaları iseyse evde yer yok diye komşulara dağıtmıştı. Fakat Muhlis Beyle hiç yarışmamıştı. Ve tağrihi an geldi çattı. Büyük yarışın başlama işağreti verildi... Winston bir ok kibi fırladı. Muhlis Bey geride kalmıştıydı. Winston son yüz metreye girdiyinde Muhlis Bey görünürde yoktu. Fakat o da ne? Winston ip arasında 15 cm. kalmışken Muhlis Bey ışık kibi gelip ipi önce göğüsledi. Brarovo... Hayrat doğrusu... Taha önce nerde olduyunu soran gazatacılara Muhlis Bey gözyaşları arasında şölle diyoldu: "Japonya'daki Asya maratonuna katılıp geldim. İki birimcilik birden aldıyım içim çok mutruyum." Winston iseyse terli terli su içerek intihar ediyoldu.

MUHLİS SAYITUŞU: (GÜNEŞÇİ)

Muhlis Sayıtuşu için söllenen ünlü bir laf vardı!.. "Rakiğbinin sırtı olmasa bile Muhlis Bey karşısında tuş olmaya mecburdu!" derler. Hakiğkaten de Muhlis Bey dünyaya bir taha gelmeyecek güneşçilerdendi. Zağten O'nun Merih'e giderken yakıtı bittiyi için dünyaya geldiyi söllenir. Adını ilk kez 1965 yılında Kırkpınal'da duyurmuştu. Rağkipleri kendisiyle tek tek başa çıkamayınca birlik olup saldırmışlar fakak Muhlis Bey onları elişer ellişer tuş etmişti. Hattağ son parti kırkyedi kişi olduyu için araya üç de seyirci karıştırıp yoğurmuş ve değişik bir tat elde etmişti...

Taha somra Amerikan Güneş Federasyonu (F.A.D.İ.L.) tarafından New York'a dağvet edildi. Yenilsin diye de attan iner inmez terli terli müsağbakaya çıkarıldı. Yolculuk yorucu olsum diye Amerikalılar Muhlis Bey'in atla gitmesini şart koşmuştu. Fakak okyanusu atla geçemiyeceği için binbir nazla yüzerek geçmesine rağzı oldular. Buna çok kızan Muhlis Bey Amarikalı rakiğbi Corç Hintli'yi güneş başlamadan bakışlarıyla yorarak 1.5 saniyede tuş etti. Ve özür bile dilemeden oradan ayrıldı.

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OĞUZ - GALİP - KEMAL

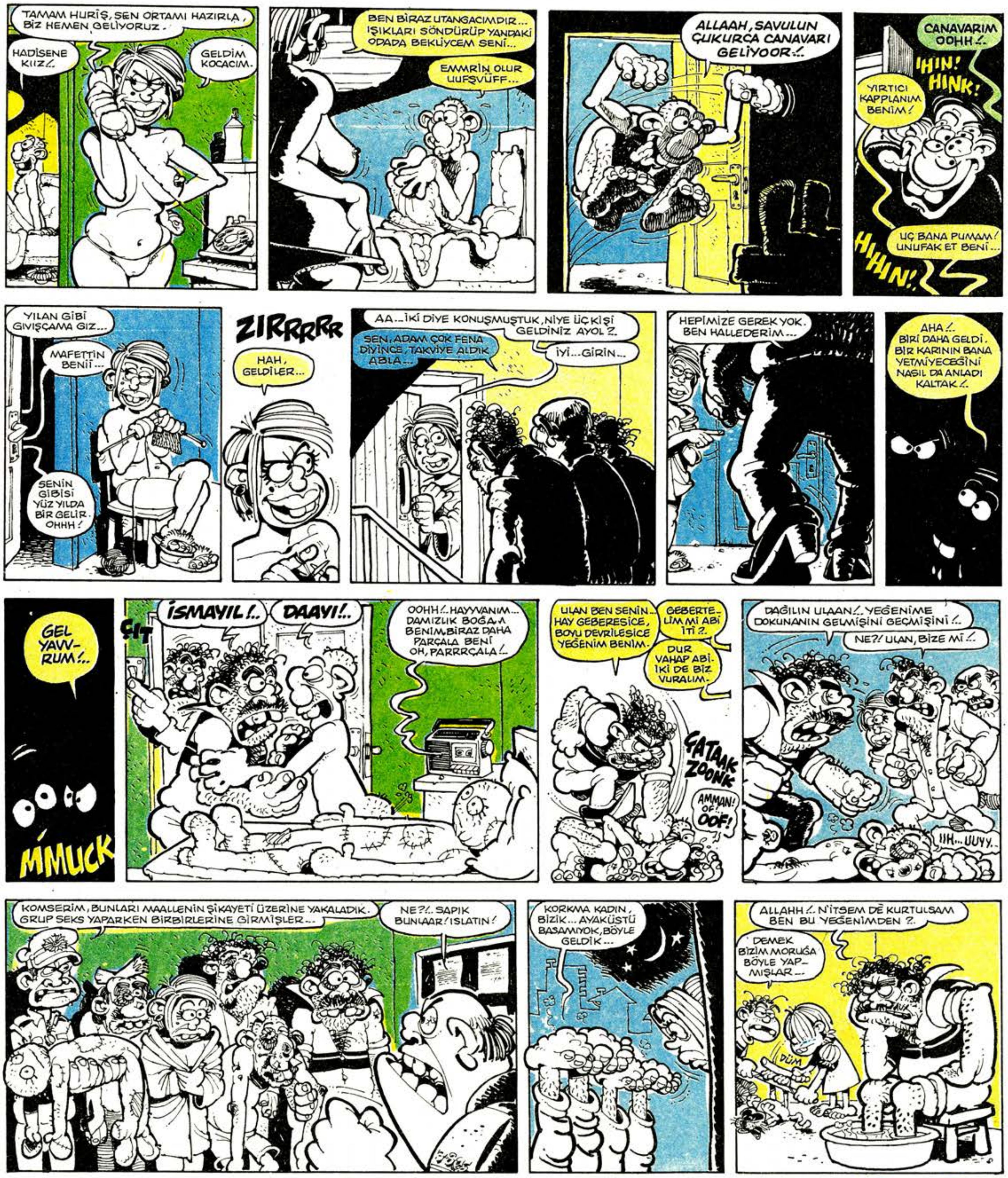

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OĞUZ – GALİP – KEMAL

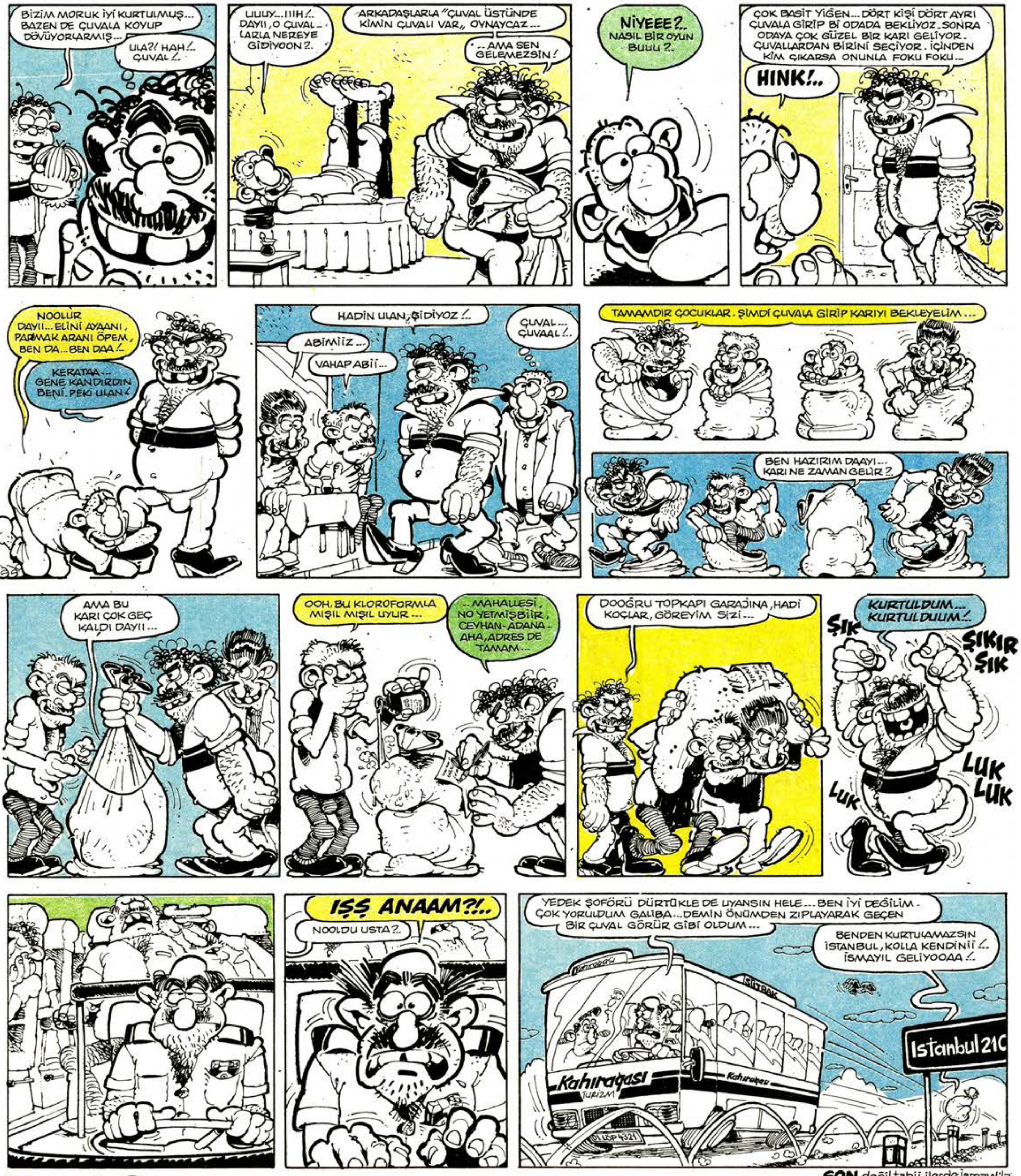

SON değil tabii, ilerde İsmayıl'la İstanbul'da gene karşılaşacağız...

HAFİYESİ MAHMUT

OĞUZ ARAL
İLBAN ERTEM

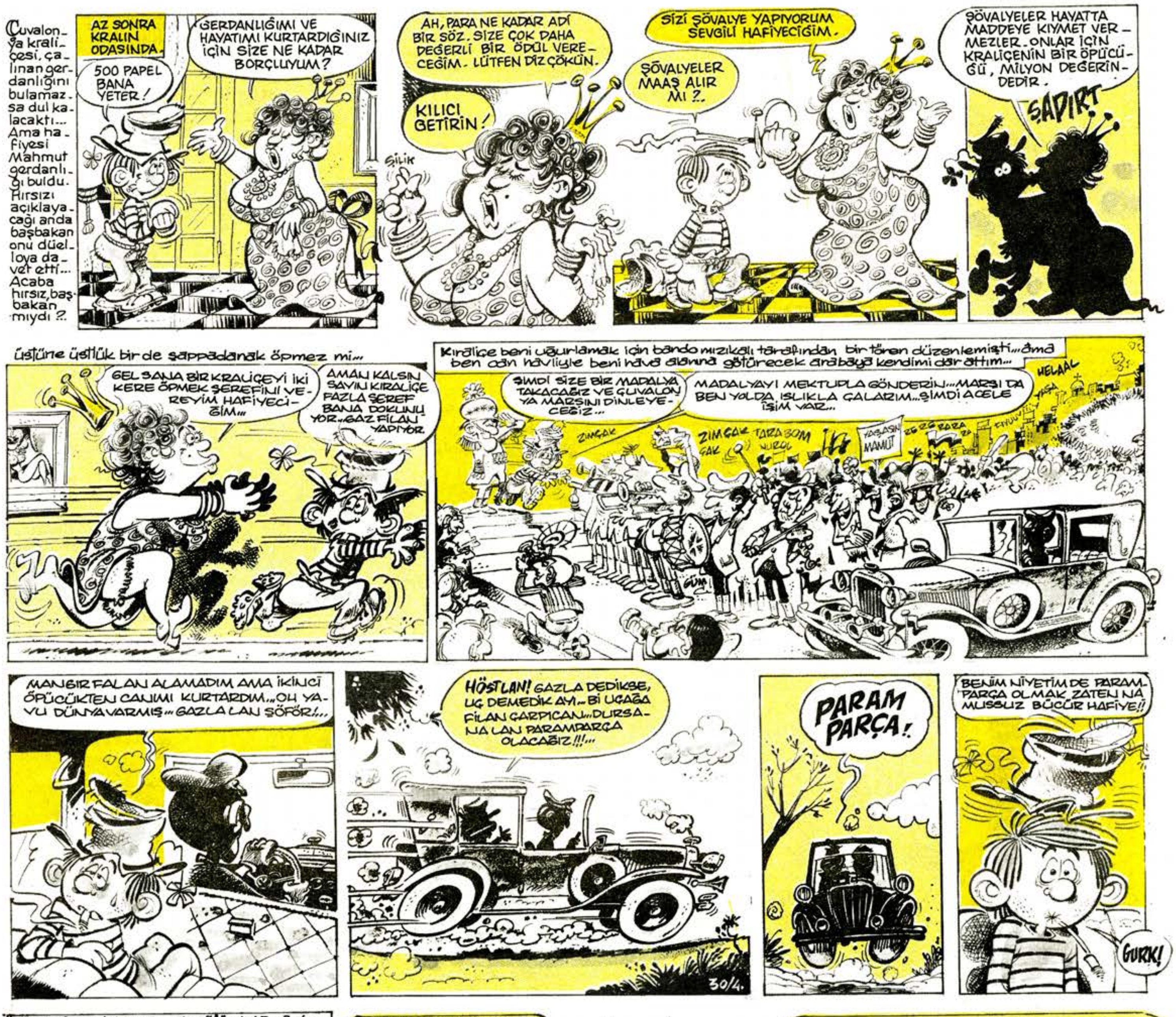

HAFİYESİ MAHMUT

OĞUZ ARAL
İLBAN ERTEM

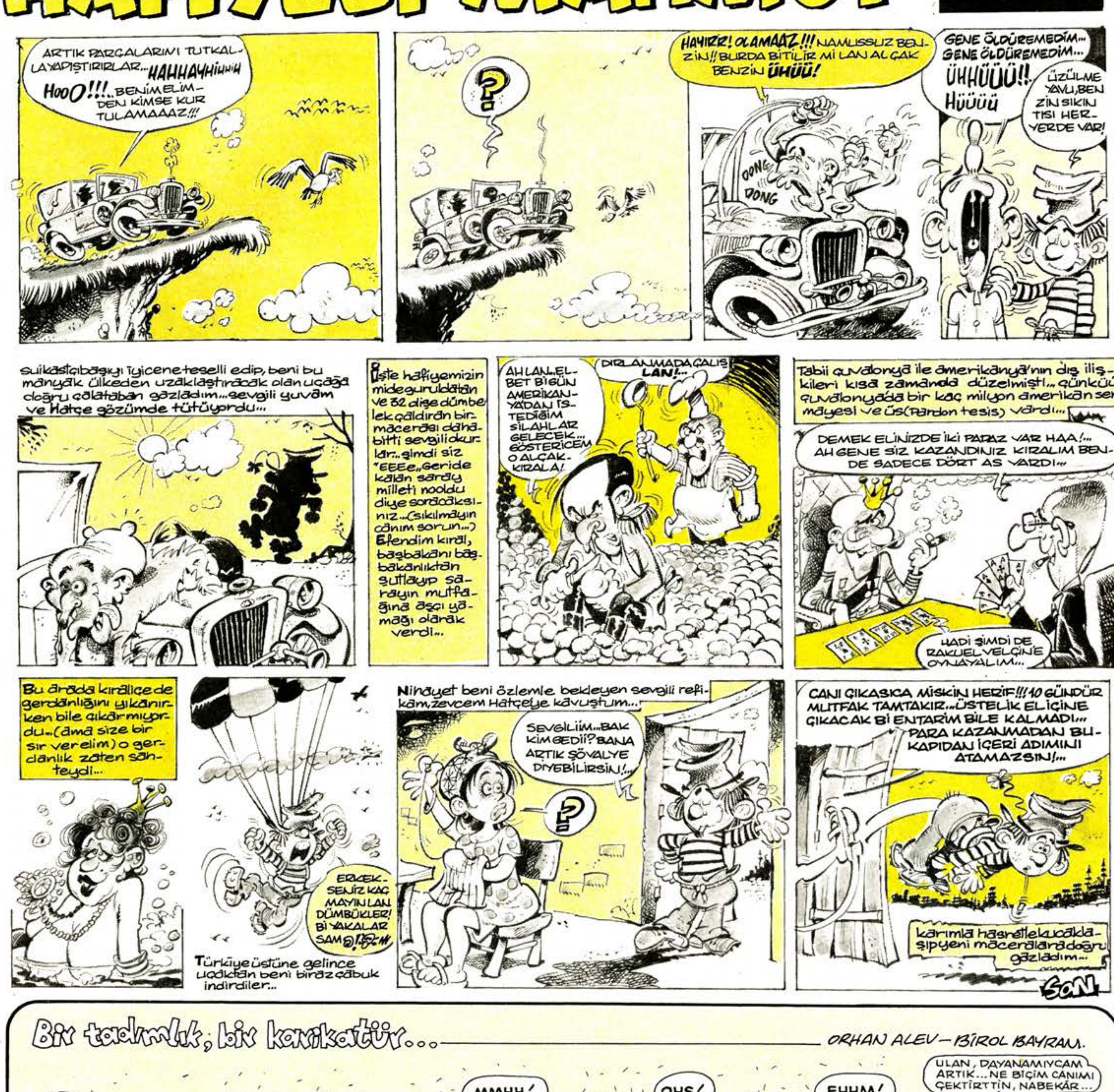

Kâinatın en pespaye üçkâğıtçıları...

ZALİM ŞEVKİ ve KELEK OSMAN

Ustalara devam

Sergio Aragones

Küçük bir İspanyol kasabası olan **Castellon**'da, 1937'de doğdu... Hem de İspanyol iç savaşı sırasında. Ailecek, Fransa'ya bir göçmen kampına sığınıp bir süre sefaleti ve korkuyu yaşadılar.

Aragones, iyi bir kararla, Mexico City'ye tüyüp, gençlik yıllarını bu şehirde yaşadı. Babası ve ağabeyinin o kadar iyi espri anlayışları vardı ki, hatırladıklarını çizip Mexico City'de genç bir karikatürcü olduğunu kanıtladı.

Çizgilerini İspanya'daki dergi ve gazetelere de, yolladı, yayınlattı.

Amerika, o sıralarda gülmek için can atıyordu. Bizim, Basri ve Fatoş diye tanıdığımız **Blondie**'yi İspanyolca'ya çevirerek, Amerika için yol parasını biriktirdi.

Şimdi dünyanın en büyük tirajlı dergisi **"Mad Magazine"**'in yönetmen - çizeri.

Aragones için karikatür, insanlar arasında, aslında olmayan uçurumlar için sevimli köprüler kurmak.

Alp Tekin (İzmir)

Ömer Çam (İzmir)

Vahit Bademci

Tamer Okuyucu (Denizli)

ASRIN MAÇI

Konu: Servet Gürbüz
Yazan – Çizen: Nuri Kurtcebe

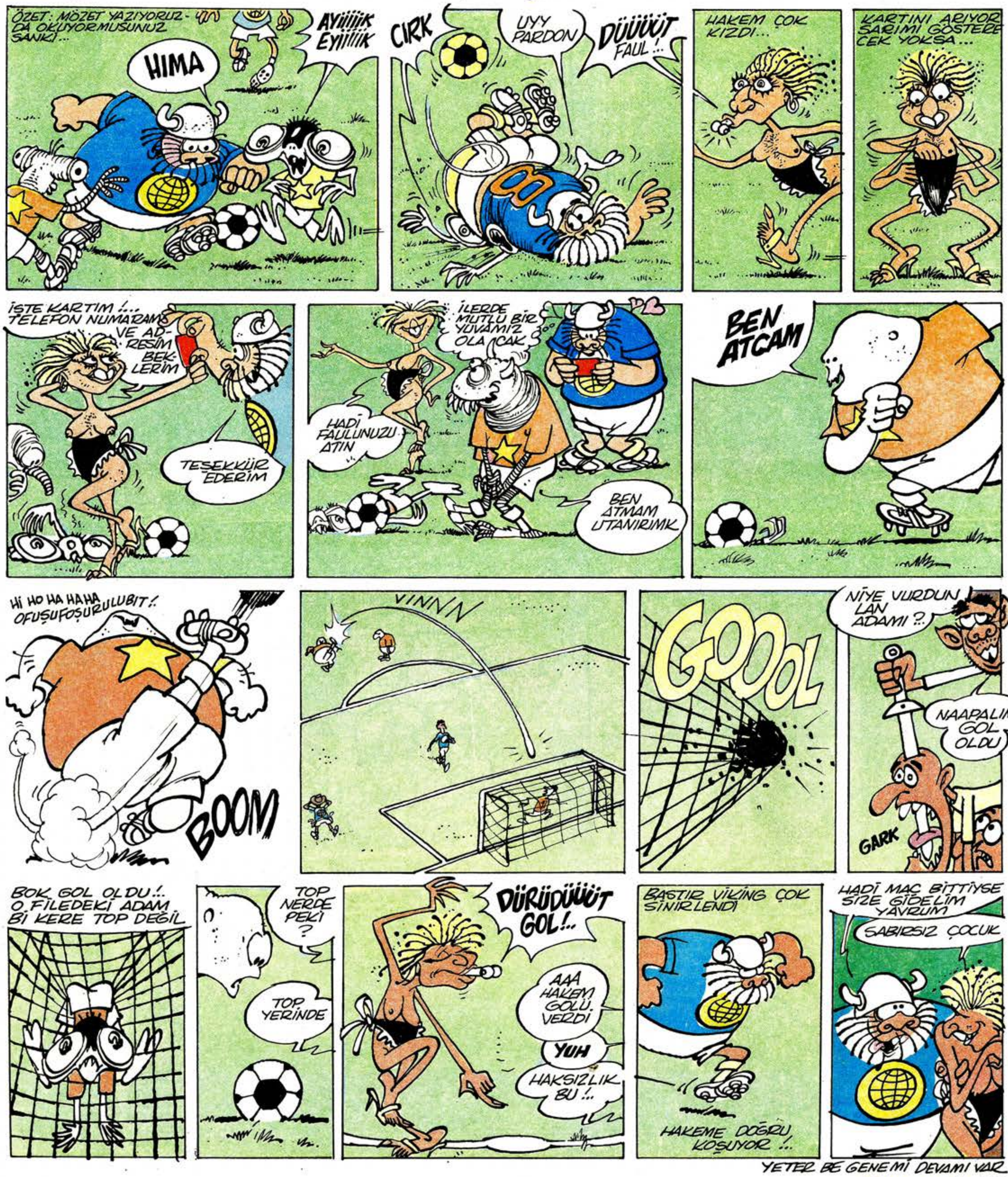

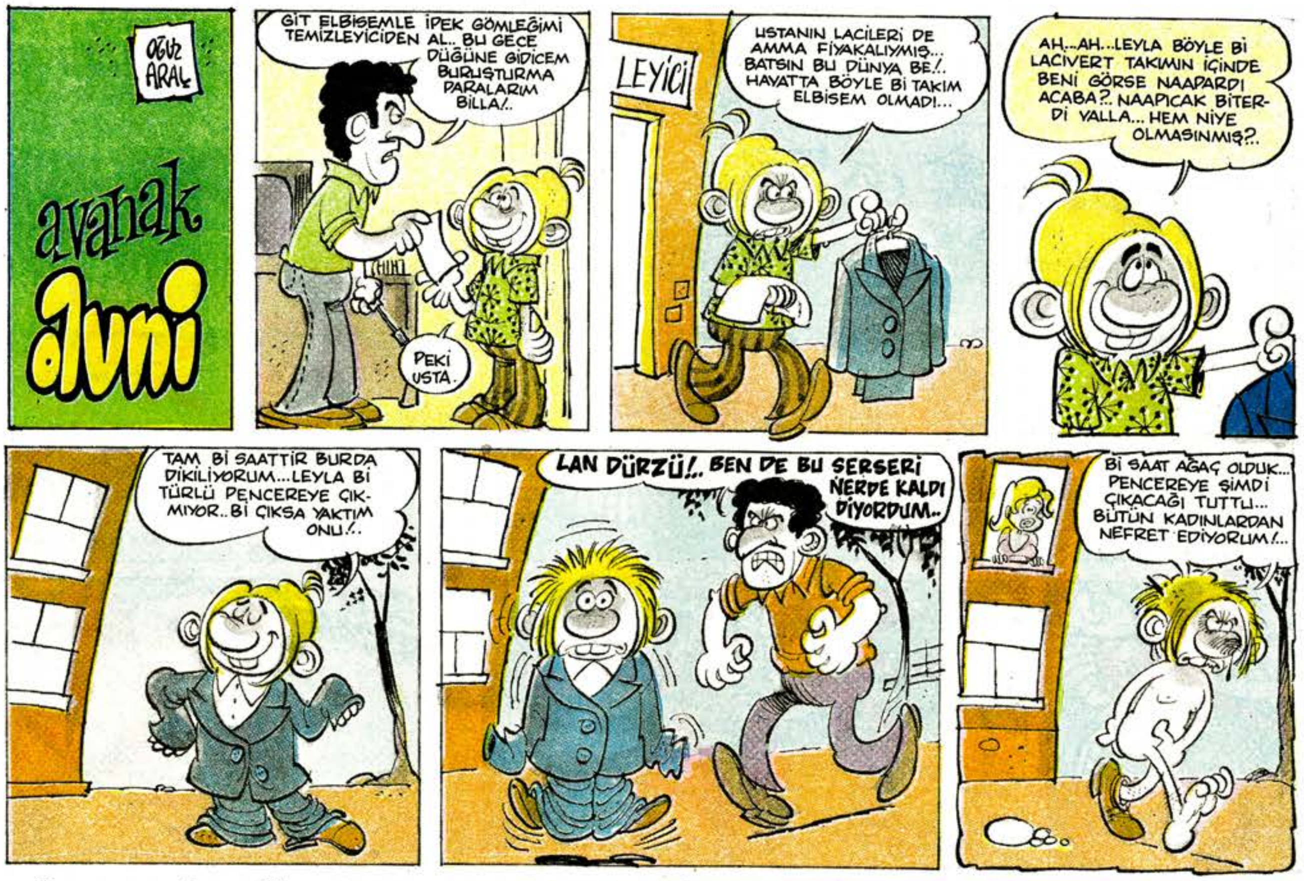
OĞUZ ARAL
avanak Avni
GİT ELBİSEMLE İPEK GÖMLEĞİMİ TEMİZLEYİCİDEN AL.. BU GECE DÜĞÜNE GİDİCEM BURUŞTURMA PARALARIM BİLLA!..
PEKİ USTA.
LEYİCİ
USTANIN LACİLERİ DE AMMA FİYAKALIYMIŞ... BATSIN BU DÜNYA BE!.. HAYATTA BÖYLE Bİ TAKIM ELBİSEM OLMADI...
AH...AH...LEYLA BÖYLE Bİ LACİVERT TAKIMIN İÇİNDE BENİ GÖRSE NAAPARDI ACABA?.. NAAPICAK BİTER-Dİ YALLA... HEM NİYE OLMASINMIŞ?..
TAM Bİ SAATTİR BURDA DİKİLİYORUM... LEYLA Bİ TÜRLÜ PENCEREYE ÇIK-MIYOR.. Bİ ÇIKSA YAKTIM ONU!..
LAN DÜRZÜ!.. BEN DE BU SERSERİ NERDE KALDI DİYORDUM..
Bİ SAAT AĞAÇ OLDUK... PENCEREYE ŞİMDİ ÇIKACAĞI TUTTU... BÜTÜN KADINLARDAN NEFRET EDİYORUM!..

OĞUZ ARAL
avanak Avni
OĞLUM AVNİ, BURAYA BAK
BUYUR RAİF ABİ..
BU ŞİŞE BİTTİ.. BANA YARIM ŞİŞE RAKIYNAN Bİ PATLICAN KIZARTMA DAHA GETİR..
BAŞÜSTÜNE ABİCİM..
RAİF ABİ ŞEY İSTİYOR USTA..
NE İSTİYOR?..
HIÇK!
NE İSTİYORSA İSTİYOR!.. SANA NE BE!.. DAĞITIRIM LAN BURASINI!!!.
OTOMOBİİL UÇAAR GİDEER.. DEVE...DEVEE...AL..AL..AL..
YAVU KAÇ KERE SÖYLEDİM.. SİPARİŞ VERİRKEN AVNİ'NİN BURNUNA DOĞRU HOHLA-MAYIN... KALDIRAMIYOR ÇOCUK...

Sana bu piştiyi yaptırmıycam
Çok kola içmiyceksin... Tazyik yaptı
Amma esnedim be!..